

Motion till riksdagen 2005/06:Ju531

av **Birgitta Ohlsson m.fl. (fp)**

Straff för sexköpare

Motionen delad mellan flera utskott

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om att skärpa straffen för sexköpare.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om polisens arbete för att bekämpa prostitutionen.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om att uppmärksamma de prostituerade människors situation.¹

¹Yrkande 3 hänvisat till SoU.

Fel! Okänt namn på

Motivering

I Sverige beräknas 25 000 män uppsöka prostituerade varje år. Prostitution är en form av kvinnoförtryck som ytterst handlar om tanken att kvinnans sexualitet kan köpas och ägas. Prostitution innebär en grov kränkning av allas rätt till den egna sexualiteten. Prostituerades vardag präglas ofta av våld, missbruk av droger och social misär. En aktiv och uppsökande socialpolitik tillsammans med lagstiftning som kriminaliserar kunderna är medel för att bekämpa prostitution. De män som prostituerar sig glöms ofta bort. Även deras situation måste uppmärksammas.

För att bekämpa prostitutionen och upprätthålla sexköpslagen från 1998 krävs att staten satsar seriöst med kunskap, pengar och intresse. För det första måste straffen höjas rejält. De huvudsakliga bristerna i dag är att lagen är svårtolkad och att polisen inte kan göra husrannsakan eller frihetsberöva den misstänkte. Väldigt få sexköpare kan därmed fällas. Straffet för att köpa en prostituerad är dessutom alldeles för lågt. Ett brott mot lagen ger böter, eller högst sex månaders fängelse. Denna straffnivå ligger på samma nivå som snatteri. Att köpa en annan människas kropp kan därmed ses som ekvivalent med att snatta i en affär. Detta är skamligt. För det andra måste polisen tilldelas mer resurser för att bekämpa prostitutionen. Enligt den praxis som har utvecklats krävs oerhört starka bevis för att sexuellt umgänge har skett för att det skall bli fällande dom. Om politiker skall visa att de ser frågan seriöst måste det läggas resurser på spaning, utredning och kartläggning.

Stockholm den 30 september 2005

Birgitta Ohlsson (fp)

Helena Bargholtz (fp)

Solveig Hellquist (fp)